

Štev. 17. Leto 2.
Izhaja dvakrat na mesec.
Naročnina četrletno 12 dinarjev.

Uredništvo in upravlništvo:
Ljubljana, Karla Marksa trg 2 (prej Turjaški
trg), kamor naj se tudi pošiljajo rokopisi.

Svoje pravice bodo uveljavili železničarji le z združeno močjo. Zavedajte se tega, trpini in organizirajte se vsi v USŽJ

Strokovna in politična internacionala.

Kaj radi dandanes različni go-spodje z buržuazno psihologijo go-vore delavstvu, da se naj le druži v organizacije, ali samo v takšne, ki niso politične. Ker politiko naj de-lavec raje pusti pri miru, ker mu zanimanje za njo le škoduje. Briga naj se le samo za svoje potrebe, za svoj kruh, za svojo mezdno, t. j. za službo. Zato so zanj edino rešilne stanovske organizacije, da skupno z delodajalci dela za svoj večji ko-šek kruha.

Da je to le voda na mlin kapita-lističnega izkoriščevanja, ne bomo tu dokazovali. To je delavstvo že preizkusilo tekom dolgih desetletij. Tudi ne bomo sedaj razlagali, zakaj hočejo taki gospodje z buržuazno psihologijo videti delavca le kot manjvredno bitje, ki se s politiko, ki je vendar pojav vsega, kar se vrši v človeški družbi in ki klasificira, da se tako izrazimo, človeka, naj se ne zanima za politiko in naj to prepusti drugim, t. j. delodajalcem.

Po vojni, posebno pa po ponesre-čeni železničarski stavki leta 1920. pa se je mnogim železničarjem in delavcem to govoričenje, ne se bri-gati za politiko (ker to ni za rajo, za sužnje, za politiko se sme le go-spoda zanimati), vcepilo v možgane tako, da se ogibljejo celo strokovnih organizacij. In ni še to dovolj, nego si puste nekateri celo dopovedati, da je razredno-bojevena strokovna organizacija tudi politična in to tem-bolj, ker je internacionalna. Ti de-lavci se ne smatrajo, da pripadajo, pa četudi, da se tako izrazimo, proti svoji volji, delavskemu razredu, ne marajo torej veljati kot človek, in ker gospodje (t. j. ne prodajati svo-jo delovno moč) biti ne morejo, se zadovoljujejo s tem, da životarijo v čustvu sužnja ali hlapca brez svo-je volje in brez spoštovanja same-ga sebe.

Gotovi kapitalistični agenti pa to, kjer le morejo, podčrtavajo in ovi-rajo hitrejšo konsolidacijo delav-skega gibanja, ki pa se bo vkljub temu, čeravno nekoliko počasneje, izvršila. Ker delavski razred v člo-veški družbi je faktor za sebe in je poleg tega tudi edini faktor, ki bo prerodil današnji človeško družbo in ustvaril popolnejši in pravičnejši družabni red.

Ker se pa tuintam pojavljajo ne-sporazumevanja in napačna preso-janja o internacionali, smo se odlo-čili v glavnih obrisih to zadevo ne-koliko pojasniti.

Vse delavske strokovne organi-zacije, pa naj bodo katerekoli, so organizirane v državi in pa v svoji internacionali. Kovinarska v kovi-narski, živilska v živilski, tipografi v tipografski, rudarji v rudarski itd. Naš »Savez železničarjev Jugoslavi-je« v železničarski, oziroma v trans-portni federaciji. Kakor veste, je najprej vsaka organizacija organi-zirana v svojem kraju. Te organizaci-je-podružnice imajo svojo centralo, ali, kakor se pravilno razume, so organizacijska celota. Ta organiza-cijska celota je organizirana, reci-mo v Sloveniji, zopet v višjo strokovno instanco, to je v »Strokovno komisijo za Slovenijo«.

Vse strokovne organizacije v Sloveniji, ki se organizirajo zopet v eno celoto, tvorijo vrhovno instanco v Sloveniji, to je, kakor smo rekli: »Strokovna komisija«. Da pa se u-stvari najvišja vrhovna strokovna instanca v Jugoslaviji, torej za celo državo, se te vrhovne instance, ki

obstojajo v vsaki oblasti ali deželi, t. j. iz Slovenije, Hrvaške, Bosne, Dalmacije, Vojvodine, Srbije itd., združijo in ustvarijo to najvišjo vrhovno instanco. Tako je nastal »Ujedinjeni Radnički Sindikalni Sa-vez Jugoslavije«, ali kratko URSSJ s sedežem v Beogradu. Sklepi nje-govi so obvezni za vsako organiza-cijo, ki je včlanjena pri njem, ka-kor so sklepi »Strokovne komisije« te ali one dežele ali oblasti obvezni za organizacijo, ki je včlanjena pri nji in kakor so sklepi centrale te ali one organizacije obvezni za vsako njeno podružnico.

To je obseg strokovne organiza-cije v državi.

Sedaj pa pride vprašanje inter-nacionalne organizacije.

Ker so razmere delavstva v vseh državah enake in se ima delavstvo v vseh državah boriti za svoj obsta-nek, so v vseh državah enake orga-nizacije, kakor jih vidimo v Jugosla-viji. Zato pa je za uspešni boj z in-ternacionalnim kapitalizmom, ki je dobro organiziran, mogoče samo, če delavstvo celega sveta solidarno na-stopa. Da to lahko dela, mora biti tudi mednarodno ali internacional-no organizirano. Zato, recimo, vse kovinarske organizacije vseh držav ustvarijo svojo svetovno vrhovno in-stanco, to je, da stopijo skupaj v eno celoto in tako nastane mednarodni forum kovinarskih organiziranih de-lavcev celega sveta, ali kovinarska internacionala. Isto delajo živilci, isto rudarji, kratko, vse organizaci-je. Naš »Savez železničarjev Jugo-slavije« je organiziran v svoji inter-nacionali, ki se imenuje »Internacionalna Transportna Federacija« in ima sedež v Amsterdamu. Njen glavni tajnik, sodrug Fimmen, je bil letos junija na našem kongresu.

Vse te internacionalne posamez-nih strokovnih organizacij so pa še organizirane v skupni celoti in ki se imenuje »Mednarodna Strokovna Zveza«, ali na kratko »IGB« (Inter-nationaler Gewerkschaftsbund). Tudi njen sedež je v Amsterdamu.

Torej to je strokovna interna-cionala.

Ker pa je delavstvo organizirano tudi poleg strokovnih, kulturnih in gospodarskih, v političnih delavskih organizacijah (žal, da ni samo ena taka delavska organizacija, a upa-mo, da delavstvo tudi to ustvari), obstojajo tudi politične interna-cionalne. To namreč podčrtavamo zato, da se bo vedelo jasno, kdor tega ne ve, ali noče vedeti.

Politični internacionali obstojata dve. Ena je komunistična ali III. internacionala, druga pa je socialistična ali II. internacionala. Tretja in-ternacionala ima svoj sedež v Mos-kvi, druga internacionala pa v Curi-hu. Strokovna internacionala pa, ka-kor smo že omenili, v Amsterdamu, in je, kar podčrtavamo, nepolitična. Strokovna internacionala v Amster-damu ni odvisna od druge politične internacionalne v Curihu, kakor ni Rdeča strokovna internacionala, ki ima svoj sedež v Moskvi, odvisna od III. internacionalne. To omenjamo zato, da jasno pokažemo, da sicer obstojata dve strokovni interna-cionalni, je pa stremljenje strokovno organiziranega delavstva, da postane iz dveh ena svetovna strokovna internacionala, kar se bo sčasoma gotovo doseglo, nista pa odvisni od ene ali druge politične internacionalne.

Da stoji strokovna interna-cionala in torej tudi njene strokovne or-

ganizacije na stališču razrednega boja, pa smo že to povedali v prej-snjih člankih, zakaj morajo stati, in pa v začetku tega članka, ker je de-lavski razred razred za se in ne hlapčevski stan kakšne te ali one buržujske ali kapitalistične grupacije in ker ga je zgodovina določila, da postane nosilec brezrazredne člove-ške družbe. Brezrazlično kedaj. Če ne danes, pa jutri, če ne jutri, poju-trašnjem zagotovo. To se ne da pre-prečiti. Karl Marks je pokazal to in njegova filozofija je objela ves svet. Nikdo še ga do danes ni ovrgel, če-ravno si nekateri mali ljudje domiš-ljajo, da se je to menda enemu ali drugemu posrečilo. Ali kdo je ta, in kako je ovrgel, se ne vidi nikjer, življenje pa vsak dan po celem sve-tu uveljavlja Marksovo filozofijo.

H koncu omenjamo še to, da je internacionalno organiziran kapita-

lizem na celi črti. Ali treba to po-drobno kazati? Le poglejmo razne truste, kartele — ali pa samo banke. Kje so bankam državne meje?

Še več. Hišni posestniki imajo svojo internacionalo. Zakaj? Zato, da lahko svojim najemnikom soli-darno, kakor v Jugoslaviji, tako reci-mo v Avstriji, zvišujejo stanova-nja. Telovadci imajo svojo interna-cionalo (tudi Sokol je v nji član). Itd. To ni nič protidržavnega, nego je to razvoj, ne sedenje za zapečkom, ne-go stopanje v svet, pojav, da nasto-pam z zavestjo človeka.

Le tisti, ki se tega boji, nima te zavesti, nego je podoben ponižnemu psičku, katerega gospodar poboža, če je dobre volje, če pa je slabe, pa ga brcne in pretepe.

Mislimo, da smo, kolikor se je dalo v kratkem prostoru, povedali dovolj.

Ministar saobračaja i politika.

Naš ministar saobračaja izdal je oglas, u kojem tvrdi, da »mnoge starešine i osoblje u političkoj agi-taciji koja je nastala za izbore, ne umeju da se drže na visini dužno-sti.« Dalje tvrdi, da političko agito-vanje sa strane željezničkih službe-nika znači »greh do dostojanstva službe.« Tvrdi da su to »ružne po-jave« i onda dodaje:

»Naročito skrećem pažnju stare-šinama nadležnima i jedinica da u skrupuloznom čuvanju dostojanstva službe prednjače i sve izgrede naj-energičnije suszbijaju. Rasprostra-njenje zla o kome je reč, samo je znak njihovog labavog vršenja duž-nosti do sada u ovom pogledu.«

Imali bi mnogo razloga, da se na ovu okružnicu osvrnemo opširnije i da prikažemo njen pravi smisao. Posljedica iste biti će nova denun-ciranja i nova proganjanja nepo-čudnih i nepokornih službenika i radnika, kojima će se uzeti za vrlo teški prestup i to, ako ga je pretpostavljeni i inače koji zbir vidio na nekoj skupštini neke njemu nepo-čudne stranke. U stvari ova okruž-nica ima samo slijedeću tendenciju: za vladu i radikale agitiraj i u korist njihovih kandidata i partija radi što

hoćeš, ali za nekoga drugoga ni makac. Čim to pokušaš, evo ti »skrupuloznog i najenergičnijeg sus-zbijanja«. Nekoji sasma nedužni službenici već su i žrtva ove najno-vije brutalnosti.

Medjutim, ako bi itko trebao od željezničkih službenika da se u svo-jim političkim manirima obzuda, on-da bi to trebao da učini u prvom re-du ministar saobračaja sam. Iako se je svestrano dokazalo, da bi ovako saobračaj mogao voditi i upravljati »najslabiji parlamentarni ministar«, on je napustio svoj položaj u vojsci i svoj aktivni generalski čin samo zato, da se može dati kandidirati kao političar na čistoj radikalskoj listi. I to još gdje? U politički naj-zaostalijoj Macedoniji, gdje se do mandata političkih dolazi vrlo lah-ko. Od kuda sada tom ministru pra-vo da se buni, kad to isto što čini on, pokuša učiniti i koji drugi že-ljeznički službenik. A svaki sa mno-go više prava i ozbiljnosti, nego li ministar.

Da! To je sistem »nasilja i ko-rupcije«, kao što kaže g. Ljuba Da-vidović. Otuda i ovakav loš nizak primjer »dostojanstva« sa strane g. ministra saobračaja.

Napisali so sami sebi.

Udruženje jugoslovanskih nacionalnih železničarjev je izdalo, čim sem izstopil iz »Zveze«, opozorilo na vse svoje člane, ki se glasi:

Okrožnica št. 25.

Vsem podružnicam in zaupnikom!

Dne 20. t. m. smo prejeli od Saveza železničara Jugoslavije dopis sledeče vsebine: »V prigibu Vam po nalogu so-druha Korošec Blaža vračam člansko izkaznico s pripombo, da je navedeni s 15. julijem 1927 izstopil iz Vašega Udu-ženja. Podpisani Kovač in Stanko.«

Ker je bil znan Blaž Korošec kot naš funkcionar, smatramo za potrebno, da opozorimo najširše članstvo na ta njegov izstop, da se ga ne bo napačno tolmačilo in da ne bi poskušal Korošec škodovati naši organizaciji na časti in ugledu.

Oblastni odbor UJNZB je poskušal zadnji dve leti dokazati Blažu Korošcu, da je v interesu železničarjev najbolje, ako se podredi vsak posamezen član organizacije brezpogojno disciplini organi-zacije in da žrtvuje svoje zmožnosti ce-lokupnim interesom železničarjev. Žal vsi ti poskusi niso imeli uspeha in je Blaž Korošec rovaril na vse mogoče na-čine tako proti posameznim članom Ob-lastnega odbora, kakor tudi proti Ob-lastnemu odboru samemu in proti naše-mu Centralnemu odboru. Ta rovarjenja, ki so imela ozadje samo v osebi Ko-rošca Blaža, so zapeljala tudi nekatere podružnice in nekatere člane, ki so mu slepo verjeli in so z njim sočustvovali in soglašali. Na delegatskem zborovanju dne 6. januarja t. l. in na občnem zboru januarja t. l. je dobil tov. Korošec pri-merno lekcijo, a od njega zapeljane po-družnice in člani so uvideli njegovo ne-

pravilno postopanje in mu pokazali hrbet. Podružnica Ljubljana I., katere predsednik je bil, mu je odvzela pred-sedstvo in ga poverila tov. Kuštrinu. Odsek vlakospremnega osebja je štiri-krat sklical občni zbor, a ni mogel priti do zaključka ravno vsled njega.

V borbi za statistiko je šel brez po-oblastila Oblastnega odbora in odseka vlakospremnikov, ki jih ni hotel vprašati za svet, tako daleč, da je sodeloval z nam nasprotno organizacijo roko v roki in podpisal poziv na vlakospremno osebje v imenu UJNZB, dasiravno ni bil zato pooblaščen. Zmeda v vrstah naše organizacije mu torej ni uspela. Zave-dajoč se, da je nemogoč v naši organi-zaciji in da nihče noče več nasesti nje-govi demagogiji, je izstopil iz našega Uduženja 15. julija 1927, dočim je bil baje prej že več mesecev tudi član Sa-veza. To sklepamo iz dejstev: da je kot predsednik podružnice Ljubljana I. skri-voma dal Savezu našo zaupno okrožni-co v roke in s tem zagrešil že takrat izdajstvo nad našim Uduženjem. To izdajstvo in podlost, da je kot član Uduženja pisal članke za »Ujedinjenega železničarja«, jasno slika njegove na-mene.

Izdajalec ni in ne bo nikdar deloval v korist celokupnosti, ker vrši izdajstvo vedno le v osebnem interesu.

Grenke, a resnične so te besede, ki jih moramo objaviti v vednost našemu najširšemu članstvu, da ga moremo ob-varovati zavajanj od strani izstopivšega Blaža Korošca.

Opozarjamo članstvo, da budno pazi na njegove kretnje in da nam vsako no-vico, ki jo bo doprinesel Blaž Korošec ali pa kdorkoli proti našemu Uduženju s pričami ugotovijo in sporoče z isto-

časno navedbo priči Oblastnemu odboru, da moremo napraviti potrebne korake v obrambo našega Udruga iz naslova železničarjev. Prepričani smo namreč, da bo poskušal izbrati svoje znanje med našimi vrstami in rovariti proti naši organizaciji. Prepričani pa smo, da mu rovarjenje ne bo uspelo, ker verujemo v zavednost našega članstva, ki ne veruje brez nadaljnjega nikakim političnim trabantom, ampak samo resnemu delu in stvarni borbi, kot jo vodi naše Udruga in v interesu celokupnega železničarskega stanu.

Kako priljubljen je bil Blaž Korošec med železničarji, ki so ga dobro poznali od vseh strani, naj služi samo dejstvo, da je v neki podružnici pristopilo 25 novih članov takoj, ko so izvedeli, da je Blaž Korošec izstopil iz našega Udruga. Upamo, da bodo tudi pri drugih podružnicah storili naši tovariši vse v obrambo pravic železničarjev tudi s tem, da bodo zbrali novo število članov in dokazali, da je naše Udruga na pravi poti. Internacionalci, v koje vrste je prestopil naš nekdanji funkcionar, ne smejo imeti zadoščenja, da so mogli zmešati železničarjem pamet s svojo internacionalno politiko. Povejte železničarjem, da je njih edini spas v odkritosrčnem in odločnem samostrokovnem boju brez demagogije in politike in tak boj vodi naše Udruga.

Kjer pa je doma izdajalec, tam poštenemu železničarju ni mesta.

Oblastni odbor UJNZB.

Navedena okrožnica osvetljuje sistematično zasnovano samovoljno delo onih par diktatorjev, ki imajo Udruga iz narodnih jugosl. železničarjev že od leta 1923 naprej v svoji oblasti.

Oblastni odbor ni ničesar skušal meni dokazati, da ne delujem pravilno. Pač pa je gojil Oblastni odbor od časa, ko so dobili v Oblastnem odboru v roke oblast diktatorji, sovraštvo in nezaupanje med članstvom napram meni. To pa vsled tega, ker tem gospodom ni bilo po volji, da bi v Udrugu sodoščal trpin iz vrst uslužbenecv in delavcev o svoji usodi.

Pričeli so počasi in občutno gojiti med članstvom v podružnicah, kakor v samem Oblastnem odboru onemolost, ter tudi v kratkem času s tem dosegli, da si je upalo le še par podružnic voditi kritiko.

V vzgled vam služijo občni zbori in delegatska zborovanja. Posebno iz leta 1926 v mestni dvorani na ljubljanskem magistratu.

Onemili in s tem onemogočili so še ono malo število vztrajnih ter samozvestnih »zvezarjev« za idealno in stvarno delo v organizaciji in so se s tem odkrili vsake izdatne kontrole.

Dosegli so na tak samovoljni način, neupoštevajoč zahteve iz vrst vsega članstva, da se je še ono malo medsebojnega spoštovanja, ki si ga je železničarstvo pridobilo s težkim trudom za časa koalicijskega in akcijskega odbora in delovanja vseh obstoječih železničarskih organizacij, uničilo.

Namesto, da sta vzrastli iz takratne borbe vseh navedenih organizacij vsaj dve življenja in dela zmogli, so se začele množiti kot gobe po dežju kategorijske organizacije. (Glej članek v Ujedinjenem železničarju dne 15. marca 1927.)

Železniški upravi in merodajnim faktorjem pa je bilo to razdiralno delo v največje zadoščenje. Sledila so razočaranja za razočaranja, tako da je železničar danes izmed vseh stanov in strok najbednejši.

Ni res, da sem dobil na delegatskem zborovanju in občnem zboru meseca januarja 1927 lekcijo, ter da so mi od mene zapeljane podružnice vsled mojega nepravilnega postopanja pokazale hrbet. Res pa je, da so gospodje diktatorji na delegatskem zborovanju dne 6. jan. 1927 zavlačevali svoje govorance toliko časa, da sem moral spore, ko je prišel predlog podružnice Ljubljana I. na razpravo, v službo.

Bili so pa ti tovariši, ki so morali in hoteli zagovarjati predloge podružnice Ljubljana I., vsi mlajši člani in ne pripravljani na izigravanje. Bili so vsled tega lahko zavrnjeni. Vsa srd in demagoštvo ter preziranje poštenega dela podružnice Ljubljana I. pa je točno razvidno v famoznih okrožnicah in moji obtožnici, izdanih od Oblastnega odbora, kako je znalo oceniti par prenapetih požrtvovalnost od zamejarskega med podružnico Ljubljana I. in Ljubljana II., ko je nastalo v enem samem poslovnem letu nad 20.000 D primanjkljaja.

Na izrednem občnem zboru januarja meseca 1927 pa mi gospodje niste dopustili izpregovoriti, ampak ste se pustili izvoliti še v naprej od samo enega člana, ki je prečital staro listo odbora in naglasil, da je to predlog podružnice Ljubljana II. Ko je pa bil predlog odgošlavan, se je spomnil eden član odbora gori navedene podružnice, da ni podružnica Ljubljana II. nič sklepala o kandidatih listi ter da je to storil predlagatelj na svojo lastno pest. Pred-

lagatelj je to priznal in izjavil, da se je zmotil. Zalegli pa niso nič protesti navzočih, ki se s takim postopanjem izvolitve niso strinjali.

Ni res, da mi je podružnica Ljubljana I., katere predsednik sem bil, odvzela predsedstvo in isto poverila tov. Kuštrinu. Res pa je, da sem bil ponovno in soglasno izvoljen od vseh navzočih (tudi od onih članov podružnice Ljubljana I., ki so nedavno prej odločno pomagali diktatorjem iz Oblastnega odbora pri razsodišču, kjer so me hoteli za neizgovorjene očitke obsoditi.) Odklonil pa sem izkazano mi zaupanje s pripombo, da sem uvidel, da še tako pošteno in požrtvovalno delo, stvarni predlogi podružnice Ljubljana I. po volji in zahtevi članstva pomenijo pri Oblastnem odboru — moje osebno rovarjenje, ter da je vse to v mojo osebno korist.

Odklonili so pa po vrsti prevzeti mesto predsednika tovariši Gabrovšek kot bivši I. podpredsednik, Medvešek in Pirš. Šele potem, ko nikdo od navedenih ni hotel prevzeti, se je javil tov. Kuštrin prostovoljno, da prevzame on, če nihče drugi noče. Da je bilo točno tako, bode tovariš Škerjanc, kot zastopnik Oblastnega odbora, kateremu je bila resnica in pravica vedno prva in sveta stvar, z vsemi ostalimi, ki so bili na občnem zboru navzoči, potrdil.

Ni res, da je bil radi mene štirikrat sklicani občni zbor odseka vlakospremnega osebja nesklepen in da ni prišlo do nobenih zaključkov. Res pa je, da odsek vlakospremnega osebja ni mogel vsled nenaklonjenosti in preziranja odsekovih predlogov pri Oblastnem in Centralnem odboru v Beogradu do pozitivnega dela.

V borbi proti vodenju statistike nisem šel brez vednosti Oblastnega odbora ne odseka vlakospremnega osebja s odsekom Saveza v skupno akcijo. Res pa je, da sem dne 22. junija, ko je v Ljubljani na glavnem kolodvoru nad 60 vlakospremnikov (med njimi nad polovico vlakovodij) soglasno odobrilo predloga 1 in 2, dal prepisati na stroj in še isti dan popoldne oddal v pisarni Oblastnemu odboru. Isti večer se je na seji razpravljalo o predlogih ter intervenciji, ki bi se morala izvršiti dne 27. VI. pri g. direktorju. Oblastni odbor je odseku pripravil še 7 prepisov obeh vlog za odseke izven Ljubljane. Tako je bilo do 27. VI. 1927, ko se je vršila intervencija pri g. direktorju, soglasnost popolna in to vsega vlakospremnega osebja direktorje Ljubljana.

Iz vsega tega je razvidno, da drugače ni moglo biti, ker je prevzetnost in samovolja v tem slučaju dosegla vrhunec.

Na seji Oblastnega odbora dne 6. VII. sem odločno zahteval in dovolj jasno utemeljil, da je dolžnost Oblastnega odbora, da takoj drugi dan podvzame vse in dokaže, da ne prezira volje vsega vlakospremnega osebja. Nato sem dobil odgovor od g. centralnega odbornika (Deržića), da kdor se brezpogojni disciplini ne pokori, naj gre. Predlagal sem ponovno, da naj Oblastni odbor o zadevi sklepa in da pristojim tudi na kazen, če sem jo zaslužil. Ni pa bila dovoljena debata. G. predsednik je sejo zaključil in šli smo.

Ni res, da sem bil že par mesecev pred skupno akcijo vlakospremnega osebja član Saveza, ter da sem skrivoma, kot predsednik podružnice Ljubljana I., dal Savezu zaupno okrožnico. Res pa je, kar lahko tudi dokažeta tov. Feldin in Hanžič, prvi kot blagajnik in drugi kot tajnik podružnice Ljubljana I., da omenjene okrožnice nisem od nobenega teh dveh prevzel, da bi jo kam odnesel. Da sem dopisoval za »Ujedinjeni železničar«, ne odgovarja resnici. Prinesel je pa »Ujedinjeni železničar« le članek »Na delo«, ki ga »Profesionalist«, glasilo kategorijske organizacije profesionalistov, ni priobčilo, češ, da je preoster.

Nadalje sem odnesel še pri vsaki kakršni koli akciji ali podvzetju, ko sem imel dolžnost zastopati interese vseh železničarjev, še zmiraj za mojo osebo neugodno nagrado.

Oni gospodje pa, ki so kršili disciplino 3. avgusta 1923, eden na glav. kol. v Ljubljani, ko je celo noč ustrezal po rdeči kapi svojega kolega, drugi zopet ni mogel vzdržati, da ne bi šel na direkijo — med tem ko je ta gospoda dobila že položaje in odlično kvalifikacijo. Železničarji, razsodite pa vi sami, kdo izmed nas je zagrešil izdajstvo in podlost ter delal za osebne koristi? — Pozivate tudi članstvo, da pazi na moje korake in pod pričami pošilja podatke za tožbe. Jaz bi vam pa svetoval, da bi raje, kakor da ste to napisali, posegli v žep in pomagali odplačevati tistemu rezevu voznopisu v Ljubljani na gl. kol. primanjkljaj, ki ga ni on sam povzročil. Izostalo bi pa vse to nečastje in neugledno delo. Ako ste hoteli upoštevati načela pravičnosti in sodoščevanja vseh prizadetih in bi tako vsako manjše zlo iztrebili sproti, pa bi izostale zlorabe in poneverbe.

Članski prispevki niso zato tu, da jih nosite advokatom, ampak za obrambo pravic in podporo članom.

Blaž Korošec, vlakovodja drž. žel.

Zvezi jugoslovanskih železničarjev.

Na Vaš članek »Agitacija sodrugov« Vam odgovarjamo, da naši sodrug nimajo navade, zahrbtno ali skrivaj obrekovati ali govoriti nerresničnih stvari. Zato so tudi za nas brezpomembne Vaše »zaupne« okrožnice. Vašim najzvestejšim, kako naj pazijo na izjave naših sodrugov in Vam jih pošiljajo s pričami, ker naši sodrug govore na javnih shodih in sestankih pred stotinami in tisoči priči in za svoje trditve tudi nastopijo dokaz resnice.

Sodrug Krajnik je za svoja izvajanja v Čakovcu g. Deržiću vedno na razpolago. Mi pa zvezarjem povemo to, da nismo navajeni za vsako reč letati k sodniji, kar pa jako radi delate Vi. Dokaz v našem časopisu priobčene Vaše okrožnice.

Denar od članarin je pri nas namenjen za borbo za pravice železničarjev, za podpore bednim, bolnim in brezposelnim, ne pa za razne advokate in sodnijske stroške.

Centralna uprava SŽJ.

Nove tožbe proti Savezu.

Tožbam, ki jih je naperila proti nam Zveza, se je pridružil sedaj še »zaupnik Zveze« v Kristanovcu, g. prog. mojster Bužan, ki se čuti užajenega na svoji časti vsled v predzadnjem časopisu priobčenega članka pod naslovom »Kristanovec«.

Toži nas pa tudi sam državni pravdnik baje po nalogu direktorje, češ, da je članek o odpustu ss. Ogrina in Elznerja žaljiv za g. načelnika.

S tožbami se nam hoče prepričati z ozirom na sedanje določbe tiskovnega zakona, kritiko razmer na železnici in delovanja predpostavljanih. Hoče se zapreti usta bed-

nemu delavcu, da bi se ga potem še bolj nemoteno izmzgavalo in izkoriščalo.

Niso mogli naši sovražniki uničiti delovanje saveza z uradnimi okrožnicami, ne z odpusti, premestitvami in disciplinskimi kaznimi, ne bodo nas preplašili tudi ne s tožbami, ampak bo »Savez« neomajno vztrajal na braniku železničarskih pravic.

Vse sodruge pa pozivamo, da na tožbe zvezinih članov in državnega pravdnika odgovore z vztrajno agitacijo za Savez in nabiranjem novih sodrugov.

Kongres Zveze.

Letos so ga sklicali v Subotico. Minister je dovolil 5, oziroma 6 dni izrednega dopusta, izkaznice Zveze so veljale za prosto vožnjo, za dopust ni bilo treba vlagati nikakih prošenj na samo direkijo.

V eni najlepših dvoran Subotice so se sešli gospodje zastopniki železničarjev — le tu pa tam kot redka bela vrana kak nižji uslužbenec. Gospod veliki župan, zastopniki ministrstva, komandant mesta, so krasili to prireditve.

Na »Paliću« (jezero v bližini Subotice) je bila venecijanska noč, og-njemet, v veliki skrbi in borbi za železničarske pravice se je izvolila mis Palić in še mnogo, mnogo drugoga.

A čudo čudovito — časopisi so bili svoje čase polni poročil o zvezarskem kongresu, izšel je »Jugoslovanski železničar« itd itd. A danes? Čudna tišina vlada med zvezarji, kot pred nevihto.

Zašto država nema para?

Istraga se vodi dalje.

A gospodin činovnik? Nije u apsu. Naprotiv, eno ga postavljen je u kontrolu prihoda! ...

Ovo je sličica u malom, kako i kuda odlaze pare iz državnih kasa i kako se postupa sa štetocinima. Na taj način propali su u mutnu Maricu teški milijoni državnog novca i još uvijek propadaju. Posljedice od takog gospodarstva pako sručaju se na nas bijednike, na kojima za svo zlo stanje ni malo krivice nema.

Svim našim silama treba da upremo poslu, da podignemo i ojačamo našu organizaciju, koja nas jedina od posljedica ovakog nitkovluka može obraniti i zaštititi. Korpuciju i kradje sa željeznice može se istrijebiti samo kritikom, slogom i borbom od zdola. Ovo je put da spriječimo to, da se nas i naše funkcionere proganja radi čestitog rada i za dobro željeznice, a lopovi da budu nagradjivani.

Prilike kod drugova u Bosni.

Жути на нискоме послу. — Удружење народних железничара у служби послодавца.

Док Савез Б.-Х. Железничара заједнички са Уједињеним Савезом Железничара Југославије већ месецима води борбу за повратак права породицама железничара за режиске карте, дотле такозвано удружење народних железничара није ни прстом мрнуло да се ма шта у томе помогне железничарима. Али то је и разумљиво када се види како Министарство богато награђује вође жутих за њихове услуге.

Решењем Министарства дозвољено је свим железничарима, да могу учешћа на некаквом конгресу жутих у Суботици, и то за целих пет дана. За тај пут учесници ма не требају ни усплатне ни режиске карте него једноставно легитимације удружења националних железничара. Те им легитимације вреде као бесплатне карте за пут на овај конгрес.

Ми немамо ништа против давању dopusta за одлазак на конгрес, као ни против бесплатној војној делегацији. Али ми бис ипак знали да је удружење

жутих постало сувласник железница и да прсте чланске легитимације важе као возне карте. Тога чула нигде нема, и онда ако једног дана канцеларије жутог удружења и формално пређу у Министарство Саобраћаја и обласне дирекције неће се требати ни најмање чудити. Али видећемо, осим тога, хоће ли Министарство једнаком мером мерити свима.

То жуто удружење у задње време, да рекламира свој конгрес, путем штампе напада Министра Саобраћаја и најављује му целу борбу, док ће, као и обично, први, а стварно и једини, акт тога њиховог конгреса бити поздрав Министру кога се напада!

Ми железничари организовани у класној железничарској организацији можемо да честитамо и жутом удружењу на ортаклуку с Министарством и Министру на услугама тога удружења. И немамо ништа против тога што Министарство тако неприкривено гледа у жутом удружењу свога експонента, јер — то је баш оно што треба свако да зна. Железничари, прогледајте!

У пајњу сарајевској железничкој дирекцији.

У нашем листу већ је неколико пута писано о приликама у железничкој

radionici u Mostaru i postupcima njenog poslovanja Cipe prema radnicima, koji rade na podizanju svoje stručne organizacije. Ovaj gospodin, koji se oduvek odlikovao svojom mržnjom prema radnicima, počeo je u poslednje vreme toliko da šikanira i proganja radnike da je to postalo nepodnošljivo. On sa njima postupa gore nego sa robijašima i svaki trenutak može da dođe do eksplozije radničkog ogorčenja.

Upozorujemo još jednom mašinsko odeljenje željezničke direkcije na postupke ovog njenog namještenika prema radnicima i tražimo, u interesu mirnog rada u radionici, da ga poduče kako se ophodi sa ljudima — kad to već nije znao ranije.

Обустава ренте железничарима.

До конца месеца априла ове године исплаћивао је Средишњи Уред за Осигурање Радника ренту железничарима који су се унесрећили на послу пре 1. јула 1922. године. Ту исплату вршио је Средишњи Уред на рачун дуговања Министарству Саобраћаја. Сада је та тражбина Министарства Саобраћаја ликвидирана. Да не би сиромашни унесрећени железни-

чарски радници остали без средстава за живот, Средишњи Уред је благовремено тражио од Министарства Саобраћаја предујам за даљњу исплату ренте. Тај предујам Средишњи Уред међутим ни до данас није добио нити је Министарство Саобраћаја преузело даљњу исплату ренте.

И тако због нехата тога министарства већ од 1. маја ове године унесрећени железничари и њихове породице живе у скрајној беди и нужди. Док су ти људи били здравих мишића и радили на саобраћају добивали су за тај свој рад гладну надницу. А кад су у раду изгубили део свога тела и постали богаљи, отпуштени су са рентом тек толиком да не умру од глади. Сада им се и тај задњи залогај већ неколико месеци не даје, јер за Министарство Саобраћаја, изгледа, све друго важније него ли живот оних људи који су све што су имали дали саобраћају као државни железничарски радници.

Тако се, ето, редом гази преко најсветијих права и живота железничарских радника. Одговор другова железничара на то треба да буде: Сви у своју класну организацију за заштиту својих економских интереса!

Disciplinska obsodba ss. Pušnik, Korošec in Miklošič.

V torek, dne 30. avgusta se je izvršila proti imenovanim trem sodrugom disciplinska preiskava. Obtožnica jih dolži pregreške po točki 4 čl. 149 zakona. Zastopnik obtožbe je hotel pridružiti še točko 5 (zlohotno kritiziranje naredb, po kateri je bil obsojen s. Stanko), seveda brez vsake prave argumentacije.

Vse tri sodruge je zagovarjal s. Stanko, dokazujoč, da disciplinski pregrešek sploh ne obstoja, ker so vsi trije vendar skupno z ostalim vlakospremnim osebom le se poslužili določb čl. 67 zakona in upravo opozorili na nevarnost, ki grozi vsled upevljave te nove in ne v delokrog vlakospremnikov spadajoče službe, da pa uprava na to vlogo ni izdala ponovnega pismenega naloga, da se statistika mora voditi.

Po nad poldrugournem posveto-

vanju je predsednik sodišča, g. Gostiša, izrekel obsodbo, s katero je obsodil:

S. Korošča na odtegnitev 5% plače za dobo enega leta, ss. Miklošiča in Pušnika pa na 5% odtegnitev plače za dobo pol leta, ter vse tri z izgubo avanzmaja za eno leto.

Pravici je po mnenju direkcije sedaj zadoščeno, ta obsodba pa naj bo vsem sodrugom nov dokaz, da hoče uprava z vsemi sredstvi zadušiti glas uslužbenca, kadar zahteva svoje pravice. O slučaju bomo obširneje še spregovorili, za danes pa pozivamo vse »železničarje, da se trdno oklenejo edinega svojega zastopnika, Saveza železničarjev ter v njem stvorijo nepremagljivo falango, s katero si bodo upoštevanje svojih pravic izvojevali.

Izbori za Radničku Komoru u Zagrebu.

Izbori za Radničku Komoru pokrajine Hrvatske i Slavonije privedeni su kraju prije, nego je istekao zato predviđeni rok. To zato, jer je za izbor podnešena svega jedna kandidatska lista i to Ujedinjenog Radničkog Sindikalnog Saveza Jugoslavije i snjime koaliranih organizacija, koju je Glavni Birački Odbor sa svojim zaključkom od 16. VIII. oglosio pravovaljano podnešenom i njezine kandidate izabranima.

Treba smatrati zadovoljavajućim pojavom, da su se radničke organizacije složile na jednoj zajedničkoj listi i da nije došlo do podvajanja i cepanja, što bi ugledu radničke klase kao i same institucije samo škodilo. Time je izbjegnuta međusobna zračnost u izbornoj borbi, koja bi za vse nas predstavljala samo suvišne moralne i materijalne gubitke.

Mi železničari nismo u Komori predstavljani u broju, koji bi odgovarao našoj brojnoj snazi i privrednoj važnosti, a to u glavnom zato, jer važnost te institucije i njezina korisnost za nas još nije dosta uvrješena u širim našim redovima. Iako malobrojno, predstavljani smo ipak sa našim najboljim drugovima, koji će smatrati svojim glavnim zadatkom to, da rad Komore uravnavaju tamo, da isti bude korisan kao nama železničarima tako i ukupnoj radničkoj klasi, a ne da ona služi samo kao uhlebije izvjesnim licima, koja sa radnicima i radničkim pokretom ništa zajedničkog nemaju.

Kao redovni članovi Komore izabrani su slijedeći predstavnici URSSJ i koaliranih organizacija:

I.

1. Vilim Haramina, sekretar Obl. Odb. U. R. S. S. J., Zagreb;
2. Pero Marjanović, grafičar, Zagreb;
3. Ilija Sarapa, pekarski radnik, Zagreb;
4. Antun Jurak, gradjevinar, bravar, Zagreb;
5. Mirko Kajba, gradjevinar, Zagreb;
6. Franjo Kmet, željezn. radnik, Zagreb;
7. Drag. Živičnjak, krojački rad., Zagreb;
8. Stjepan Vidović, grafičar, Zagreb;
9. Nikola Hruškar, pekarski rad., Zagreb;
10. Franjo Krsnik, stolarski rad., Zagreb;
11. Sima Kotur, opančarski radnik, Zemun;
12. Ivan Cvetković, bravarski rad., Zagreb;
13. Ignac Car, pekarski radnik, Zagreb;
14. Ljudevit Frank, željezo-tokarski radnik, Osijek;
15. Franjo Vančina, kovački rad., Belišće;

II.

1. Stjepan Colner, funkcioner S. P. N. J., Zagreb;
2. Zvonimir Balog, osigur. činovnik, Zgb.;
3. Stj. Benceković, ind. činovnik, Zagreb;
4. Ilija Jurković, trgov. pomoćnik, Zagreb;
5. Milan Berkeš, apotek. saradnik, Zagreb;
6. Gjuro Grčević, namještenik socijalnog osiguranja, Zagreb;
7. Rudolf Petek, zadružni čin., Zagreb;
8. Pavle Drnjević, bankovni čin., Zagreb;
9. Josip Jaklin, knjižarski namj., Zagreb;
10. Stjepan Pongračić, namještenik socijalnog osiguranja, Zagreb;
11. Dr. Marijo Matulić, novinar, Zagreb;
12. Božo Rajković, trgov. pom., Vinkovci;
13. Drag. Zulfia, ind. namještenik, Osijek;
14. Josip Legrad, trgov. pom., Daruvar;
15. Levin Šimundža, zadružni namj., Zgb.

Delavec zavedaj se, da z glasom, ki ga oddaš za meščanske kapitalistične stranke, pleteš bič, s katerim se te neprenehoma tepe!

Praksa na železnici.

Kaj si mora vratar na železnici vse dopasti. Mariborska »Volksstimme« prinaša nečuvno poročilo, kakšne metode gospodstva si dovoljujejo »bratje« z navadnim železničarjem. Dne 12. avgusta 1927 — piše »Volksstimme« — je nek general v spremstvu svoje žene in svojega sluga prišel na popoldanski vlak, ki odhaja iz Maribora nekaj pred pol šestih. Sluga je šel, noseč prtljago, naprej in ko je hotel iti mimo vratarja, ga je ta povzal, kakor predpisuje služba, naj pokaže vozno karto. V tistem krenutku je bil že zraven general, ki je vratarja nahrulil: »To je moj sluga, pustite ga v miru, budalo!« (Podčrtali mi, ker je zanimivo, da so železničarji imenovani od gospode za budale.) Nato je začela tudi žena kričati na vratarja (lep bonton visoke dame, op. ured.) in ga zmerjati. Imenovala ga je, da je »životinja« in »budalo«. To pa še ni bilo dovolj. General je poklical policijskega komisarja in postajnega načelnika, da tudi ta primeta vratarja, ker je v izvrševanju svoje službe zahteval, kakor mu naroča služba (pa to menda samo za navadne smrtnike, op. ured.), karto, predno mu je dovolil vstop na peron.

Pripominjamo k temu, da zahtevamo, da se stvar preišče in vratarju da zadoščenje, gosp. generala in njegovo ženo pa pouči, ker v Jugoslaviji smo, kakor govori ustava, pred zakonom vsi enaki, torej tudi pred železniškimi predpisi.

Nov način štedenja.

Po direkciji se je zopet razširila novica, da se bodo v septembru upeljale deljene uradne ure in sicer od 8.—12. ure in od 16.—19. ure.

Sigurno bo ta ukrep samo v interesu štednje, da se nekoliko zmanjšajo izdatki. Drugače bi se v zimskih časih lahko kurilo le dopoldne in ne bi bilo potreba tratiiti električnega toka, če pa bodo deljene uradne ure, se bo kurilo dopoldne in popoldne

ter se bo cel popoldan žgala električna. Res čudna so pota štednje v ministarstvu saobraćaja.

Enake pravice.

Ako prometnik ne ukrene vse potrebno, da se pravočasno postavi uvozno znamenje na prosto, je od direkcije kaznovan, ker je povzročil zamudo. Kaj pa se zgodi, ako se vlak brez potrebe ustavi pred uvoznim znamenjem, ki stoji na prosto, samo zato, da lahko izstopi visok direkcijski uradnik, ki potuje po privatnem poslu in si hoče prihraniti pot od postaje nazaj?

Takrat pa ni kaznovan nikdo, dasi se enako povzroči zamuda. Gospod direktor! Ali je to pravično?

Kakšne so to metode? »Volksstimme« poroča, da se je 9. avgusta v Rušah zgodil slučaj, ki je več nego balkanski. Z vlakom št. 1714 ob pol dveh popoldne se je peljal nek carinik iz Maribora v Ruše. Ker je izstopil na desni strani vozne smeri, ga je postajenačelnik grajal in zahteval, da zapusti prostor pri izhodu. To pa je carinika tako razdražilo, da je pripeljal postajenačelniku tako silno zaušnico, da ga je takoj oblila kri. Postajenačelniku so potniki in vlakospremnim osebje skočili na pomoč ter ugotovili identiteto carinika. Slučaj se je ogradil in ta carinik, ki je menda vzgojen v kulturi deliti batine, se bo zagovarjal pred sodiščem. — Res lepe metode se uvažajo v Sloveniji.

Potovanje po železnici na kongres.

Ko je imel kongres »Saveza«, je ministarstvo dovolilo tridnevni dopust. Ljubljanska direkcija je ta odlok spopolnila ter zahtevala, da mora vsakdo pismeno na direkcijo zaprositi za ta dopust. Zakaj? Visok železniški funkcionar se je izjavil: »Kongres se u opće ne bo obdržal.« S gornjim odlokom se je najbrže hotelo uplašiti delegate, da ne bi prosili dopusta.

Dopisi.

Jesenice.

Molčali smo, molčimo ter trpimo. Le trpimo, saj smo vajeni vsega, saj smo le nezavedni hlapi, ne ljudje, in to po krivici nas samih, saj si sami s svojimi žulji spleta mo udarce, katere nam deli slavna gospoda. Godrnjamo ter se jezimo na vse to, toda pogled se, sodrug, in videl boš madež na samemu sebi. Delaš dan na dan in ne veš, kaj si prav za prav. Sprejeli in videl boš meglico, ki se ovija okoli tebe, kako je neprodorna, kako se te oklepa, kako te onemi v vsemu. Toda ti si nezaveden, ti si v temi, da ne čutiš pomoči, katero imaš blizu. Sleherni dan vidiš lepo četo železničarjev, ki se jim godi desetkrat boljše ko tebi. Zakaj, se boš vprašal. Vedi in znaš, ti jeseniški železničar, besede Karla Marksa: »Proletariat vseh dežel, združiti se!« Da, te besede si utisni v srce in takoj boš spoznal, kje je ona točka, po kateri si preje vpraševal. Kje ste, jeseniški železničarji, kje ste sodrug; mar li spite tam za Možakljio, da se posuje na vas? Ne! Vi morate vstati in dvigniti glas, da smo eno, da se borimo za obstanek nas in naših družin. — Uprava, kaj boš imela od sestradanih železničarjev, ko misliš, da s tem, ko nam trgaš košček za koščkom iz ust, prištediš milijone? Vedi, da si krhaš zobe sama sebi! — Se enkrat vam kličem, jeseniški železničarji: »Glas od vas, da zmaga bo za nas!« — Več ob priliki. Jeseničan.

Indija.

Za izbor stalne Radničke Komore učinili smo sve, što je trebalo: reklamirali smo 97 glasača, službeno potvrdili i uputili ekspozituri u Zemun. Žuti su nam, po svojem starom običaju, taj posao ometali gdje su mogli.

Uslijed reduciranih plata vlada među radnicima još uvijek jako ogorčenje. Prije manjkavi krediti su naknadno odobreni i otpušteni radnici su djelomično povraćeni na posao, ali ne sa nadnicama od prije, već novim i znatno reduciranim. 35—40 dinara je najviše zarada.

Inače se kod nas desila još jedna novotarija: od unatrag mjesec dana zavedeno je 9satno radno vreme sa izgovorom, da ima mnogo posla. Radno vreme je produženo po nalogu šefa mimo odredbi, koje za takav slučaj predviđja Zakon o zaštiti radnika. Bilo je više naivnih i neupučenih radnika, koji su tome dobrovoljno nasjeli u uvjerenju da će više zaraditi, međutim, u stvari, presjekli su si sami granu na kojoj sjede: uslijed reduciranih plata rade sada za istu platu, ali ne više 8 već 9 sati. 9i prekoradni sat plaća se samo sa 50%, a ne sa 100% kako je to Pravilnikom zajamčeno. Tu je šef, g. Kostić, uspio radnike na jedan sasna makijevalistički način izigrati. Da mu je to tako uspjelo, ima se pripisati samo nesvijesti, neorganizovanosti i slabosti radnika samih, koji nisu mogli shvatiti kud te makinacije vode, a nas povjerenike nisu

htjeli razumjeti. Da barem sada progledaju, još nebi bilo dockan.

Protiv ovog kršenja 8satnog radnog dana i pogoršanja uslova rada svi mi organizovani jednodušno protestiramo. Tražimo, da se poštuje 8satni radni dan i da nam se plate ne snizuju. Radnike i železničare Indije pozivamo, da se slože i zbiju u redove našeg Ujedinjenog železničarskog Saveza, jer samo ovako zbijeni biti ćemo u mogućnosti, da ovakve napade na naše tekovine spriječimo. Zato svi u organizaciju!

Georpat.

Vеч дуго сам намјеравао да Вам се јавим, али сам стално одгађао у нади, да ћу Вам ипак моћи јавити неке позитивне резултате гледи оснотка макар само повереништва ако вѣч не подолбора. У том али још увѣк не успѣвамо. Иако се за наш Уједињени Савез овде зна, а зна се и то да је он класно-борбена струковна железничарска организација, ипак постоји страх од приступа у њу. За чудо има овде и таквих типова, који сматрају да смо премало револуционарни и пријеће, да се значај наше борбе исправно схвати. Жүти национални железничари, па жуто удружење стројовоџа, ложаџа и још неких бранџа заклети су нам непријатељи. Они нас сматрају политички опасне и чим би се од нас тко јавно истакнуо, спремни су га денунцирати. То се праве слуге зла и горѣ.

Бијѣда и шиканашије убијају и овде железничарски свет као и тамо код Вас. Још горе, јер је мања интелигенција и самоствѣст у своја права. Ми који смо међу овај свет дошли из других покрајина, тешко се сналазимо. Грубост и нискоуст у постушима поџаџа међутим и нас.

Новина ми шаљите у будуће неколико бројеџа више, да их подијелим сучмишљеницима, којих број се од времена до времена повећаџа. Са листом се може доста постићи, ну зло је разлика језика и писма, којој се људи тешко привикиџају. Да тих разлика нема, наш покрѣт би овде добро стао. Овако то иде тешко и полагамо. Али ипак иде.

Поздравља Вас М. Р.

Novomesto.

V nedeljo, 21. avgusta, je bil sklican pri nas članski sestanek, a ko je prišel referent iz Ljubljane, so tudi že prišli orožniki z dekretom g. srezkega poglavarja, da je sestanek zabranjen in da se morajo vsi prostovoljno raziti, drugače se jih bo s silo razgnalo.

Odlok se upira na dejstvo, da pravila »Ujedinjenega saveza« niso bila odobrena. G. srezkemu poglavarju pa povemo na uho, da je sestanek sklican »Savez železničarjev Jugoslavije«, ki ima že 6 let potrjena pravila od notranjega ministarstva.

Nas ne bodo preplašile ne grožnje, ne prepovedi sestankov, ker se dobro zavedamo, da je edini naš branitelj »Savez«. Pra-

